

Voor jonge concertbezoekers (10+)

Scan de QR-code en lees de toelichting die we speciaal voor jou hebben gemaakt!

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

1 nov - Grote Zaal

Ravels *Pianoconcert voor de linkerhand* en Saint-Saëns' *Danse macabre*

15 nov - Kleine Zaal

Beethovens *Kreutzer* sonate door LGT Young Soloists

22 nov - Grote Zaal

Strauss' *Also sprach Zarathustra* en *Rosenkavalier Suite*

29 nov - Grote Zaal

Spaanse zondagochtend: Thomas Beijer speelt Falla

27 dec - Kleine Zaal

Nikki Treurniet zingt liederen van Schumann, Brahms en Debussy

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! #concertgebouw

AVROTROS en Het Concertgebouw presenteren

Het Zondagochtend Concert

11 oktober 2026 - Grote Zaal - 11.00 uur

Radio Filharmonisch Orkest

Nationaal Vrouwen Jeugdkoor *instudering: Irene Verburg & László Nemes*
Sander Teepe, dirigent

Wolfgang A. Mozart

1756-1791

Ouverture

uit 'Le nozze di Figaro', KV 492 (1786)

Hildegard von Bingen

1098-1179

Caritas abundat in omnia

Johann Sebastian Bach

1685-1750

Air

uit 'Orkestsuite nr. 3 in D', BWV 1068 (1731)

Giovanni B. Pergolesi

1710-1736

Stabat mater dolorosa

uit 'Stabat mater in F' (1736)

Bedřich Smetana

1824-1884

De Moldau

uit 'Má vlast' (1872-79)

Gabriel Fauré

1845-1924

Pie Jesu en In paradisum

uit 'Requiem', op. 48 (1887-88/93)

Marwan Linders, jongenssopraan

Serge Rachmaninoff

1873-1943

Vocalise, op. 34 nr. 14 (1912)

Richard Wagner

1813-1883

Summ' und brumm', du gutes Rädchen

uit 'Der fliegende Holländer', WWV 63 (1841)

Ludwig van Beethoven

1770-1827

Finale: Allegro

uit 'Symfonie nr. 5 in c', op. 67 (1804-08)

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

Wolfgang Amadeus Mozart schreef voor elke denkbare bezetting, maar was in zekere zin bovenal operacomponist. Hij componeert een aantal van de meest geliefde opera's aller tijden en vernieuwde het genre grondig. En hij bracht de magie en de dramatiek van het theater de concertzaal in. Zijn pianoconcerten, bijvoorbeeld, zitten vol operadramatiek.

Le nozze di Figaro, die samen met *Così fan tutte* en *Don Giovanni* tot Mozarts 'grote Italiaanse drie' Da Ponte-opera's behoort, is een van zijn succesvolste opera's. In een kluchtig blijspel over (on)trouw, vol koddige verkleedpartijen, op een verhaal van Beaumarchais (dat verder gaat waar Rossini's *Il barbiere di Siviglia* stopt), wist Mozart diepere lagen aan te boren, met muziek van uitzonderlijke kwaliteit.

Halverwege de elfde eeuw kreeg de Duitse mystica en Benedictijnse abdis **Hildegard von Bingen** ineens goddelijke visioenen. Onderdeel daarvan waren ongeveer 75 gezangen. Die sluiten aan bij het gregoriaans van die tijd, maar zijn volstrekt uniek en origineel. Een daarvan is de antifoon *Caritas abundat in omnia*. Daarin bezingt Hildegard de overvloed van de goddelijke liefde, die alles – van de grootste diepte tot de verste sterren – omvat. De melodie is vloeiend maar

expressief, met grote melodische sprongen en lange, sierlijke lijnen.

Johann Sebastian Bachs Air uit de *Derde orkestsuite*, ook wel bekend als 'Air op de G-snaar', duikt overal op. Uit de luidsprekers in het winkelcentrum, of in een reclame. De muziek is in ons collectieve DNA verankerd. Hoe dat komt, blijft speculeren, maar de combinatie van de hemelse, vloeiende melodie boven een wandelende baslijn maakt dat de Air tegelijkertijd complex en vanzelfsprekend aanvoelt. De muziek heeft een bijna bovenaardse meditatieve kwaliteit en benadert heel dicht de definitie van schoonheid.

In zijn *Stabat mater* verklankt **Giovanni Battista Pergolesi** de pijn en het verdriet van Maria om de kruisiging van Jezus. Met snijdend dissonante voorhoudingen die bij het oplossen steeds weer een nieuwe dissonant creëren, maakt hij Maria's emoties universeel invoelbaar. Pergolesi componeerde de pijnlijk mooie muziek in zijn laatste levensjaar, vlak voordat hij op 26-jarige leeftijd stierf.

Bedřich Smetana was een voorvechter en vormgever van de Tsjechische cultuur, onder meer met een enorm zesdelig symfonisch gedicht: *Má vlast* (Mijn vaderland). Daarvan is het tweede deel het bekendst: Vltava, oftewel De Moldau. 'De compositie beschrijft de loop van de

rivier Vltava, beginnend bij de twee kleine bronnen, waarna de samenkomst volgt', schreef Smetana. Het water stroomt langs kastelen, paleizen, ruïnes en waternimfen in het maanlicht. De muziek schittert, stroomt en kolkt. 'Zo zie ik de dood, als een blijde overlevering en een streven naar de blijdschap hierboven, in plaats van een pijnlijke ervaring', zei **Gabriel Fauré** over zijn *Requiem*. Het is dan ook geen bombastisch, heftig werk zoals de requiems van Mozart of Verdi. Nee, Fauré's *Requiem* is troostrijk en hoopvol. Het 'Dies irae', de heftigste tekst over de Dag des oordeels, liet hij daarom weg. De melodieën zijn prachtig en aangrijpend, de harmonieën troostrijk en tussen alle noten lijkt licht te stralen. 'Mijn *Requiem* is zo zachtmoedig als ikzelf', concludeerde Fauré. We kennen **Serge Rachmaninoff** vooral van zijn overweldigende pianoconcerten, zijn muziek voor piano solo en in iets mindere mate van zijn symfonieën en symfonische gedichten. Maar er is meer. Zo schreef hij prachtige liederen, die buiten het Russisch taalgebied zelden klinken. Behalve dan de *Vocalise*, het slotlied van zijn *Veertien liederen*, op. 34. Die *Vocalise* is een van zijn bekendste werken, ongetwijfeld mede doordat de taalbarrière geen rol speelt: het

melancholieke lied wordt zonder tekst gezongen.

In het koorlied *Summ' und brumm', du gutes Rädchen* uit de opera *Der fliegende Holländer* verklankt **Richard Wagner** de voortdurend draaiende spinnenwielen van de spinsters. De obsessieve regelmaat in het orkest verklankt het repetitieve werk van de dames, en verwijst tegelijkertijd naar het onontkoombare noodlot. Met zijn eenvoudige melodie dient het als rustpunt in de dramatische en stormachtige opera.

Iedereen kent de eerste vier noten van **Ludwig van Beethovens** *Vijfde symfonie*: ta-ta-ta-taa! Zo pakkend, en tegelijkertijd zo raadselachtig zijn die noten, dat er flink wat gespeculeerd is over wat ze nu moeten voorstellen. Het noodlot – Beethovens naderende doofheid – dat aan de deur klopt, aldus Beethovens eerste biograaf. De morse-code voor de V van Victory, hoorden de geallieerden er tijdens de Tweede Wereldoorlog in: kort-kort-kort-lang. Met een energieke finale sluit Beethoven de symfonie hoopvol af in een stralend en triomfantelijk C-groot. Een triomfantelijke overwinning? Dan is die 'V for Victory' misschien zo gek nog niet.

Alexander Klapwijk